

La situació dels metges titulars

L'ESTATUT MUNICIPAL I ELS METGES TITULARS

L'impantament del nou estatut municipal produí en la classe mèdica forana marejadora desorientació; doncs, atenint-se a ço que preceptua el decret-llei no queda pas aclarida la situació del metge titular, no's sap quines són les seves atribucions, quins els seus drets i els seus deures, car la llei manté sobre aquets extrems un mutisme sospitós d'omissió sols explicable en país de migrada cultura sanitària.

Justament alarmats molts companys de tots els indrtrs d'Espanya per aquest aparent abondó dels interessos sanitaris es dirigiren per mitjà dels organismes representants oficials de la classe als Poders Públics, els que donaren confiances de què futurs reglaments aventatjosament esmenaria la vaguetat amb que l'Estatut municipal defineix els deures dels municipis envers les funcions benèfic-sanitàries dels pobles precisant la tasca inherent a ço que fins ara es comprenia amb el poc adient calificatiu de "Titular."

El pessimisme gaire bé ens engolia quan publica un reglament sobre les funcions mancomunals dels municipis i veiem que sols es parla del metge com de un escombraire o bé un *sereno*. Es publiquen els presupostos generals de l'Estat i ens quedem sorpresos en veure que per totes les atencions benèfic-sanitàries continua figurant-hi la fatídica i minsa xifra dels set milions de pessetes; no es pot per aré destinar més d'un ralet per a protegir la vida de cada súbdit espanyol quan qui aspira a una mitjana civilització trobaria escassa la despesa d'una pesseta per habitant.

Tot aixó feia pensar en una gran desautorització del metge com a element sanitari, atribuïble en part a la mala traça amb que's han via dirigit l'*Asociación de Médicos Titulares de España*, organisme híbrid, defensor dels interessos benèfic-sanitaris dels metges, subjecte a una deficient administració i a una organització detestable, que tingué el mal encert de convocar a correuïta una assemblea el passat octubre en la que lluny de definir una orientació adaptable a lo que deuria fer el metge—especialment el rural— en qüestions sanitàries i fixar a lo que's deuria reduir la funció benèfica en espera de les organitzacions de medicina social que arreu se imposen, s'entretingué en fer servir als assembleïstes de comparses per a simular valors i prestígis sols destinats a facilitar el mengoneix de certs afers destinats a assegurar-se el *modus vivendi* de alguns iniciats, i per aixó no fos prou, *sens la*

reglamentària presentació de comptes ni del corresponent pressupost, amagant maliciosament en l'ordre de l'assemblea ques tractés de tal assumpte, se acorda que la *Junta de Gobierno y Patronato de los Médicos Titulares* comprés al Sr. Almarsa—Secretari perpétu del dit *patronato* el *Boletín* del qual n'era director, mitjansant la quantitat fixada pel venedor de *divuit mil duros* per l'abonament de la qual els quatre i el *cabo* que assistien a la *sessió de sorpresa* acordaren que la subscripció al dit butlletí fos obligatòria per a tots els metges titulars d'Espanya i que per aquest motiu se'ls obligués a pagar la quota de quinze pessetes anyals en lloc de les cinc que fins allavors s'abonaven. Cal afegir que el senyor Almarsa amb tot i haver-se venut el *periodiquet*, quedava encare més o menys veladament, pel seu caràcter de secretari *factòtum*, director del periòdic de la seva ex-propietat no sabem si sacrificantse o bé amb caràcter d'ocupació, com una mena de *Rhur*, fins a tant no se li haguessin abonat totalment les noranta mil pessetes.

EL CAPVESPRE DE LA "JUNTA DE GOBIERNO Y PATRONATO".

Aquests fets vergonyosos posen *l'inri* a les organitzacions que les toleren i com sabem que les autoritats establen captivades del negatiu valor que suposaava una associació que sols podria figurar en una fictícia organització sanitària feia témer amb molt fonament als que saben confondre sos justos egoïsmes amb els interessos de la classe, que'l valor de organitzacions mèdic-sanitàries figurarien amb poc mes que zero en totes les reformes que's volien implantar i que corrien greu perill els petits aventatges assolits en vint anys de gestions més o menys tortuoses.

La desorientació de la classe al tontoll de reformes d'una *Junta de Gobierno y Patronato* completament desautoritzada per a irrogar-se la verdadera representació del suposat *Cuerpo de Médicos Titulares*, féu apremiant la necessitat de que fora del jou de caciquismes mig abscondits es cerqués un mitjà d'espresió del criteri dels modestos obrers Sanitaris envers les qüestions que més els inquietaven.

UN PLEBISCIT ORIENTADOR.—ÇO QUE DEURIA RESPONDRE EL METGE QUE HA VISCUT EL SINDICAT.—L'ANSIAT —REGLAMENT.—EMPLEATS, RES MES